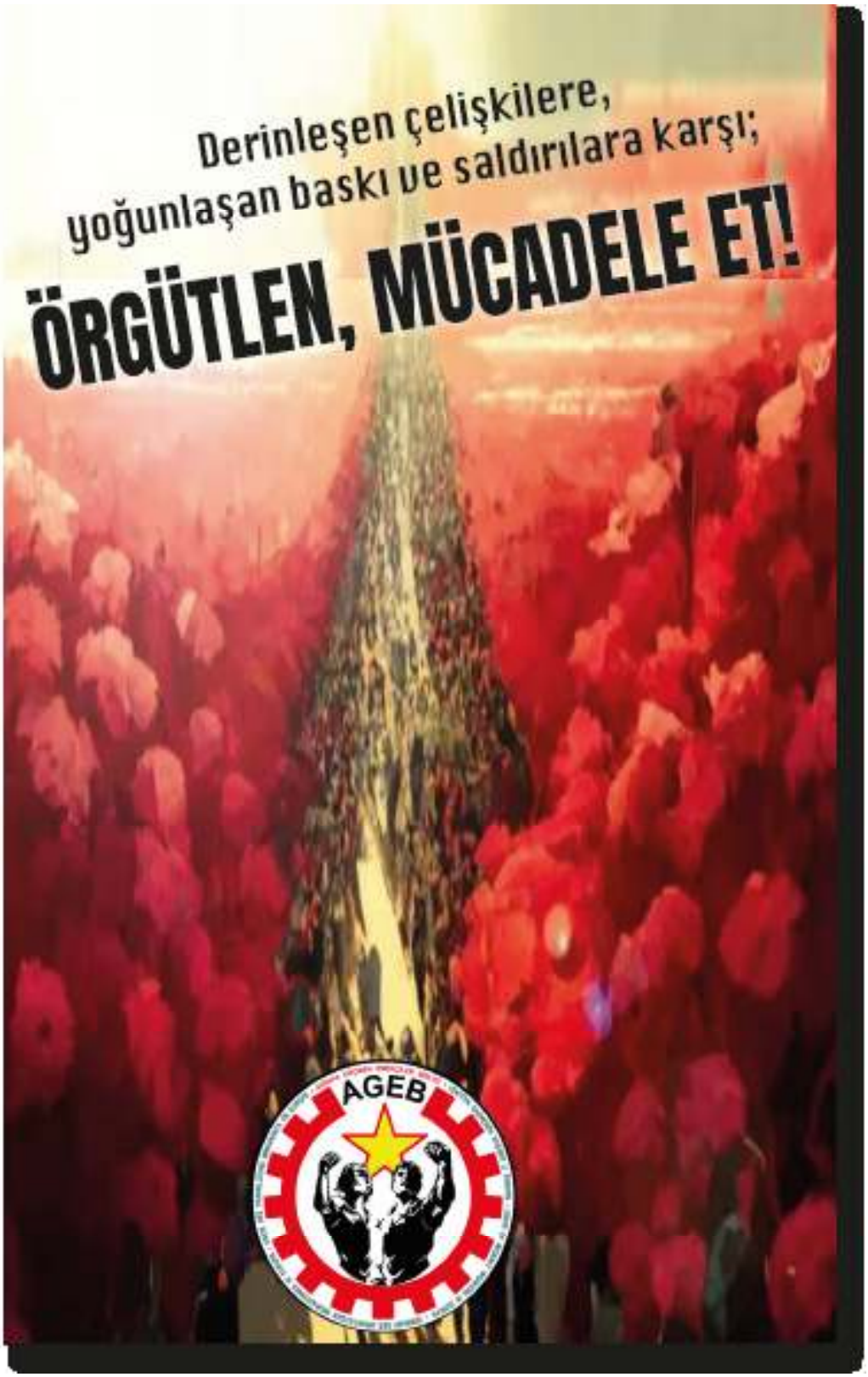
BÜLTEN

avrupahaber11.org info-itif@proton.me /İTİF @isvicreitif @isvicreitif @isvicreitif

ŞUBAT SAYISI

İÇİNDEKİLER

Kapitalizmin Kalbinde Çatlaklar 2

AGEB Avrupa Buluşması 6

Basel'de Irkçı Girişim 8

Avrupadaki Gelişmeler Üzerine 10

Enternasyonalizmin Kızıl Bayrağı Barbara 14

Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur! 21

Ageb Açıklaması 25

İsviçre'den Haberler 26

"Eski bunalımların yinelenmesine karşı işleyen her etmen, kendi içerisinde, gelecekteki çok daha güçlü bir bunalımın tohumlarını taşımaktadır"

Friedrich Engels

KAPİTALİZMİN KALBİNDE ÇATLAKLAR

2024 yılı, Kapitalist ekonominin güçlü kalelerinden, dünyanın en istikrarlı ve en yüksek refah düzeyine sahip İsviçre'de, işçi ve emekçilerin yaşam koşullarını zorlaştıran ekonomik ve sosyal hak gasplarının artığı bir yıl olarak kayda geçti.

2024 yılı aynı zamanda İsviçre'nin uluslarası politikadaki "tarafsızlık" ve "istikrar" maskesinin düştüğü, kendi çizgilerindeki çelişen tutumları nedeniyle de kitleler neznide ciddi tepkiler toplamış, bu tepkiler zaman zaman kitlesel sokak eylemlerine dönüşmüştür.

Ekonomik çelişkiler: Refahın altındaki kriz

İsviçre, bankacılık sistemi ve uluslararası ticaretteki etkisiyle kendini küresel ekonominin "güvenli limanı" olarak tanımlarken, 2024 yılı, işçi sınıfını doğrudan etkileyen derin çelişkileri gün yüzüne çıkardı. Artan enflasyon, temel tüketim malları ve enerji fiyatlarını yükseltti. Güçlü İsviçre Frank'ı ithalatı daha ucuz hale getirse de, halkın büyük bir kesimi artan yaşam maliyetleri altında ezildi. Bu durum özellikle göçmenler ve düşük gelirli işçiler için dayanılmaz hale geldi.

ise tepkileri daha da büyüttü. Sağlık, eğitim ve sosyal güvenlik sistemlerinde yapılan kısıtlamalar, halkın temel hizmetlere erişimini zorlaştırdı. Özellikle sağlık sigortası primlerindeki artış, zaten yaşam maliyetleriyle baş edemeyen işçi sınıfını daha da sıkıştırdı. İsviçre gibi zengin bir ülkede sosyal güvenlik ağlarının zayıflaması, kapitalist sistemin çürümüşlüğünün bir başka göstergesi oldu.

Konut krizi: Lüksün gölgesinde barınma hakkı

Konut sorunu, 2024 yılında İsviçre'nin en büyük toplumsal krizlerinden biri haline geldi. Zürih, Lozan ve Cenevre gibi

büyük şehirlerde kira fiyatları %3,5-5 arasında arttı. Düşük gelirli kesimler şehir merkezlerinden dışlanırken, lüks konut projeleri kentsel alanları domine etti. Bu durum, halkın öfkesini büyüten ana faktörlerden biri oldu.

Konut fiyatlarındaki artış ve boş bırakılan binlerce daireye rağmen yüksek kira fiyatları nedeniyle insanlar ev bulmakta zorlanmaktadırlar. Bu durum halkın barınma hakkını savunmak için örgütlenmesine yol açtı. Kira grevleri ve sokak eylemlerinde konutun bir meta olmadığını, temel bir insan hakkı olması gerektiğini vurguladılar. İşçi sendikaları ve öğrenci hareketleri bu mücadelede ön saflarda yer aldı.

Sosyal hak kesintileri

İsviçre'de son yıllarda yükselen fiyatlara rağmen maaşlarda bir artış olmaması yaşam standartlarının her geçen gün düşmesine neden olmaktadır. 2024 yılında sağlık sigortaları, ev kiraları, ulaşım, Benzin, Dizel,Elektrik vb birçok şeye zam geldi. 2025 yılında bu zamlar artarak devam edeceği gözükmekte.

Hükümetin sosyal harcamalarda yaptığı kesintiler, en çok düşük gelirli işçi ve emekçileri etkiledi. Eğitim sisteminde bütçe kısıtlamaları, devlet okullarındaki kaynakların azalmasına neden olurken, özel okulların daha da güçlenmesine yol açtı. Sağlık sisteminde uzun bekleme süreleri, sürekli artan sağlık sigorta pirimleri, yaşlı ve engelli bireylere bakım hizmetlerinin kısıtlanması gibi bir çok hak gaspları nedeniyle işçi sendikaları, feminist örgütler ve gençlik hareketlerinin tepkisini çekti.

Kadın emeğinin yok sayılmasına dairde 2024 yılında İsviçre'nin bir çok şehrinde 300 binin üzerinde kadının katıldığı büyük kadın grevleri gerçekleştirildi.

Yapılan grevlerde kadınlar daha iyi çalışma koşulları, iş yerlerinde, evde, kamusal alanda daha fazla eşitlik talep ederken, cinsiyetçiliğe ve şiddete son verilmesi, Yaşlı ve engelli kadınlara yönelik ev-

de bakım hizmetlerini, emekli aylıkları (AVS/AHV) ve engelli aylıkları (AI) ile birlikte verilen tamamlayıcı yardımlardaki kısıtlamalar, yoksul ve yaşlı kadınlar için ciddi sosyal eşitsizlikler yaratması nedeniyle protesto edilerek dayanışma sergilendi. Kadınların örgütlediği bu eylemler devam etme eğilimi göstermekte.

Filistin ve Ortadoğu krizi: İsviçre'nin çelişkili tavrı

2024 yılı, İsrail'in Filistin'e yönelik saldırılarının yoğunlaştığı bir yıl oldu. İsviçre hükümeti, geleneksel "tarafsızlık" politikasını sürdürerek taraflara "itidal" çağrısında bulunmakla yetindi. Ancak bu tutum, İsrail'in işgal politikalarına karşı çıkmayarak adeta desteklendi.

Özellikle yapılan protesto eylemlerin terorize edilmesi, bazı şehir ve yerlerde yasaklanması, yapılan açıklamalara yönelik açılan soruşturmalar İsviçre devletinin "tarafsız" olmadığını ortaya koymuş oldu.

Zürih, Bern, Basel, Lozan ve Cenevre gibi kentlerde düzenlenen destek yürüyüşleri, Müslüman topluluklar, insan hakları savunucuları ve anti-emperyalist grupların öncülüğünde gerçekleştirildi.

Yapılan bu eylemleri, sağcı partiler ve medya tarafından "radikal unsurların hareketi" olarak hedef gösterildi. Bu durum yine göçmen karşıtı söylemlerin güçlenmesine ve Ortadoğu politikalarındaki çelişkilerin daha da derinleşmesine yol açtı.

Batı'nın çifte standardına tepki

Protestolarda sıkça dile getirilen bir diğer konu, Batı'nın Filistin meselesindeki çifte standardı oldu. Ukrayna savaşında insan haklarını savunduğunu iddia eden Batı'nın, Filistin'deki işgale sessiz kalması, İsviçreli sol gruplar tarafından sert bir şekilde eleştirildi. Bu durum, kapitalist sistemin uluslararası çelişkilerinin İsviçre'de nasıl somutlaştığını bir kez daha gösterdi.

Antikapitalist – antiemperyalist mücadelenin gerekliliği

2024 yılı, İsviçre'de işçi sınıfı, göçmenler ve gençlik hareketlerinin ortak mücadelesini güçlendirme ihtiyacını bir kez daha ortaya koydu. Giderek artan ekonomik ve sosyal saldırılar karşısında, yerel sorunlara karşı gelişen tepkilerin, göçmen toplulukların geldikleri ülkelerdeki emperyalist saldırılara karşı verdikleri mücadeleyle birleştirilmesi gereklidir.

Kapitalizmin çelişkileri, İsviçre'nin "yüksek refah seviyesi" maskesi altında da belirginleşmiştir. Barınma hakkından Filistin dayanışmasına kadar her alanda, işçi sınıfının ve göçmenlerin ortak antikapitalist mücadelesini yükseltmek hayati bir görevdir. Halkın sokaklardan yükselen sesi, bu mücadelenin temellerini atmaktadır.

2025 yılı, yaşanan ekonomik krizin derinleşeceği, emperyalistler arası Pazar hegemonyası mücadelesinin artacağı, ırkçılık ve şovenizm dalgasının güçleneceği, emekçilere yönelik hak gasplarının ve saldırıların artacağı bir dönem olarak şekillenecektir.

Bu saldırılara karşı; Marksist bir perspektifle, yerel mücadelelerin antikapitalist ve anti-emperyalist bir zeminde birleşmesi, kapitalist hegemonyayı sarsabilecek en güçlü adım olacaktır.

AGEB AVRUPA BULUŞMASI

AGEB Avrupa buluşması başarıyla gerçekleşti

4-5 Ocak 2025 tarihlerinde Avusturya'da bir araya gelen Avrupa Göçmen Emekçiler Birliği (AGEB) bileşenleri, 2 gün boyunca canlı ve üretken tartışmalar yürüttüğü bir Kamp gerçekleştirdi.

Önümüzdeki dönemin çalışmalarına yönelik kolektif bilinci açığa çıkarmak ve perspektif oluşturmak için görüş, öneri ve eleştirilerini sunarak toplantının verimli geçmesine katkıda bulundular.

Avrupa Göçmen Emekçiler Birliği (AGEB) bileşeni, Avusturya Türkiyeli İşçi Gençlik Federasyonu (ATİGF), İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu (İTİF) Federasyonları yöneticileri, Mor Kızıl KoKolektif faaliyetçileri, Gençlik aktivistleri ile Federasyonlara bağlı Derneklerin Yönetim ve Denetim Kurulu üyeleri ve Almanya, Fransa, İngiltere AGEB komiteleri ve aktivistleri Kampa katıldı.

Devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşunun ardından AGEB'in kuruluşu tarihi olan 2019 ile 2024 yılları arasında yürüttüğü çeşitli faaliyetlerden kesitleri içeren bir sinevizyon gösterildi. Sinevizyonun ardından AGEB Koor-

dinasyonu adına Selamlama ve açılış konuşması gerçekleştirildi.

AGEB Avrupa buluşmasına yönelik AGEB Koordinasyonu temsilcisi tarafından yapılan konuşmada „Yeni bir mücadele yılına girdiğimiz 2025 diliminin bu ilk haftasında, siz Avrupa çapında faaliyet sürdüren yönetici ve aktivist yoldaşlarla 2 günlük bu kampı planlarken hedefimiz, önümüzdeki dönemin faaliyetlerini birlikte tartışmak, eksikliklerimizi ve yetmezliklerimizi bilince çıkartarak, birlikte aşmak ve geleceğe yönelik genel doğrultumuzu belirleyerek daha kolektif ve daha örgütlü bir mücadeleyi kitlemizle birlikte sürdürmek aynı zamanda da göçmen emekçi kesimlerle daha sıkı ilişkiler geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Dünyadaki önemli gelişmelerin altını çizerek,

“Devrimci çizgimizle, mazlum ulusların ve halkların direniş ve isyanlarının haklı ve meşru olduğu bilinciyle yaklaşıp, direnişleri ve isyanların devrimci potansiyelini savunup, haklı devrimci savaşları ve halk savaşlarını desteklemeye devam edeceğiz.

Dünya çapında emperyalizme karşı mücadeleleri destekleyip, oluşumuna Haziran 2024 de başlanan Anti Emperyalist Lig (AEL) çalışmalarına aktif katılıp, bir bileşeni olarak yer alıp enternasyonal mücadeleyi sürdüreceğiz.

Dost ve müttefik halk güçleriyle birlikte eylem birlikleri ve ortak mücadele platformla

ğin durumunu değerlendiren raporların okunmasının ardından yoğun tartışmalar yürütülerek, öneri ve teklifler sunuldu.

Son gün AGEB Koordinasyonu tarafından sunulan çalışmalara yönelik perspektif oluşturmak için hazırlanan ve katılımcıların görüş ve önerilerini alarak bir kalıba dökmeyi hedefleyen yazısı okundu ve tartışmalara devam edildi.

Divan tarafından 2 gün boyunca alınan görüş ve önerileri, AGEB Koordinasyonu sentezleyerek önümüzdeki sürece dair yönelim ve perspektifi bileşenlerine ve kamuoyuna duyuracağını belirterek sonlandırıldı.

Basel'de Irkçı Girişim

İsviçre'de Bir Irkçılık Daha...

Basel-Stadt kantonu St. Johann'da yaşayan mahalle sakinleri yerel yönetimden, Ocak 2025'te bir parkın yanına 18 yaş altındaki refakatsız mülteciler için açılacak olan mülteci merkezi nedeniyle mülteci çocukların oyun alanını kullanmasının güvenlik, temizlik, gürültü ve düzen açısından sorun yaratabileceğini öne sürerek, oyun alanını kullanmalarını engellemek için bir yasa uygulanmasını talep etti. Yerel yönetim bu yasağın oylanmasının yerel seçimle yapılabileceğini söyledi. İnsan hakları savunucuları ve bazı sivil toplum kuruluşları kararın ayrımcı bir uygulama olacağını savunarak karar eleştirdi.

Basel hükumetinin konuyla ilgili olarak yaptığı "Yerel halkın huzur ve güvenliğinin önemli ancak alınacak kararın insan hakları ve entegrasyon programı için de uygun olmalı bu yüzden olası bir yasağın hukuki boyutları incelenecektir." Açıklaması, İsviçre'nin mülteci politikalarını ve yerel entegrasyon uygulamalarını için yeniden bir düzenlemeye gideceğini göstermiştir.

Irkçılık, üstün ırk düşüncesinden doğmuştur ancak günümüzde ırkçılığın oluşum ve yayılma şekillerine bakılarak toplumsal değişimlere koşullara göre kendini güncellediği söylenebilir. Irkçılığın geçmişten bugüne varlığını sürdürüyor olmasındaki temel sebep; bu kavramın üretilip yaygınlaştırılması, ırk üzerine yapılan çalışmalar, beyaz ırkın dışında kalanların düşük seviyede görülerek bu düşünce doğrultusunda kurulan sömürü düzeninin normalleşmesi/normalleştirilmesi ve bazı toplumlarda göçmenlerin bir tehdit olarak görülmesidir. Irkçılar doğuştan gelen ve kalıtımla geçmiş özelliklerin biyolojik olarak insan davranışını belirlediğine inanan kişilerdir. Irkçılık doktrini, insanın taşıdığı kanın ulusal-etnik kimliğinin belirleyicisi olduğunu savunur.

Avrupa uzun bir ırkçılık, ayrımcılık, yabancı düşmanlığı ve dışlama tarihine sahiptir. Aşırı sağ hareketi mensupları, kültürlerin alışverişine ve demografinin değişimine karşıdırlar. Bu sebeple onlara göre farklı kültürler farklı bölgelerde yaşamalıdır. Böylelikle "Avrupa kimliği"nin korunması hedeflenmektedir. İşte bu bağlamda yeni sağcı akımların söylemlerinde dikkat çeken "Etnopluralizm" (etnik çoğulculuk) kavramı, farklı etnik grupların bir arada yaşamaları şeklindeki ilk çağrışımı yerine kültürlerin korunması, Avrupalı olmayan kültürlerin Avrupa'da yaşamaması anlamında kullanılmaktadır.

Böylelikle Avrupa toplumlarında yükselen yeni sağcı söylemin gerçekte ırkçılığın modern ve sofistike halini barındırma imkânı gün yüzüne çıkmaktadır. Avrupa'da günümüzde birçok göçmen, sığınmacı ve mülteci her türlü zor durumla karşılaşmakta, bu insanların temel hakları ve onurları her gün çiğnenmekte. Mülteci ve sığınmacılar savaş, zulüm ya da güven ortamının yetersizliğinden kurtulmak için çoğunlukla evlerini, ülkelerini ve ailelerini terketmek zorunda bırakılırlar.

Yükselmekte ve sürüp gitmekte olan ırkçılık ve yabancı düşmanlığı ya da basitçe yabancı düşmanlığını besleyen politikacıların varlığı yüzünden bu süreç daha da zorlaşmaktadır. Böylesi sağlıksız bir çizgisi olan sistemlerde bu düşüncelerin doğası ve onu destekleyen bireysel çıkarlar, sosyal çatışmayı güçlendirir ve savaşı besler. Bir kez daha görüldüğü gibi kapitalizm insan doğasının negatif yönlerini ortaya çıkarmaktadır.

Irkçı ve ayrımcı politikalara karşı İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu çatı altında örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağırıyoruz

DÜNYADAKİ GELİŞMELER ÜZERİNE...

Emperyalistler arası çelişkiler derinleşiyor, anti-emperyalist mücadeleyi yükseltmenin tam zamanıdır!

Dünya genelinde, yaşadığımız Avrupa'da ve Türkiye'de çok ciddi gelişmelerin yaşandığı bir süreçten geçmekteyiz. Yaşanan gelişmelerin izini sürdüğümüzde emperyalistlerin ve onların uşaklarının dünya halklarını kendi bataklıklarına çekmek için ciddi bir çaba içinde olduklarını görmekteyiz.

Dünyanın dört bir yanında ABD önderliğindeki Batı Emperyalistleri ile Rusya ve Çin Sosyal emperyalistlerinin büyük çaplı bir hegemonya mücadelesine girdiklerini görmekteyiz. Aynı zamanda Batı emperyalistleri arasında da bu hegemonya mücadelesinin sürdüğü, derin çelişkilerin oluştuğu bir durum yaşanıyor. Yine Çin ve Rusya arasında da siyasi ve askeri ittifak ilişkisi ekonomik ittifaka uyumlu bir hızda ilerlememekte, kendi aralarında safları sıklaştırmada sorunlar ortaya çıkmaktadır. Emperyalist dünya derin bir ekonomik kriz içinde debelendikçe mücadeleleri keskinleşmekte, çıkarlarına hizmet edecek şekilde bölgesel dizayna ivme katmaktadır. Ancak silahın ve bombanın sesi daha fazla artmakta, barutun kokusu çelişkilere müdahalede daha belirgin olmaktadır.

Emperyalistler arası mücadele ve yoğunlaşan askeri hamleler

Emperyalistler arasında yaşanan gerilim ve mücadeleyi birkaç "yoğunlaşma alanı" başlığı altında ele almakta fayda var. **Birinci yoğunlaşma alanı** Doğu Avrupa'dır. Doğu Avrupa'da Rusya'yı kuşatmayı içeren ABD-İngiliz emper-

yalizminin ve NATO'nun yaklaşık 10 yıldır inşa ettiği bir savaş kışkırtıcılığı yaşanıyor. 2022'de bu hamlelere karşı Rus emperyalizmi Ukrayna'yı işgal ederek yanıt verdi. Bu savaşı bir olgu haline getirdi Doğu Avrupa'da. Rusya ile ABD-İngiliz emperyalizmi başta olmak üzere AB emperyalistleri arasında çelişkiyi yoğunlaştıran bir durum yarattı.

Emperyalist savaş makinası bugün Rusya ve Ukrayna topraklarında ve ordan tüm Doğu Avrupa'ya yönelecek bir potansiyeli yaratarak çalışıyor. Nükleer tehditler açık bir dille ifade ediliyor, ekonomik yaptırımlar karşılıklı bir rutin haline geliyor.

İkinci yoğunlaşma alanı Ortadoğu'dur. Emperyalistler bu alanda ciddi bir kapışma ve mücadele içindedir. Burada da Rusya ve ABD arasında bir keskin mücadele yaşanmaktadır. Diğer bir nokta ise bölgenin dizaynı, uyumsuz sistemlerin değişimi, enerji yollarının kontrolü ve kimi ulusal sorunların yarattığı tarihsel seyrinin yeniden biçimlendirilmesidir. 2023 Ekim ayında Filistin'i diri diri mezara gömmeyi içeren bölgesel ilişkilere karşı Filistin direnişi El Aksa Tufanı ile İsrail'e saldırı gerçekleştirdi. 7 Ekim sonrası Siyonist İsrail tüm bölgeyi değiştirmeyi de içeren adeta Filistin'i yok etmeye odaklanmış bir saldırı dalgası başlattı. Netanyahu'nun İran, Suriye, Yemen, Irak, Lübnan ve Filistin'i şer ekseni olarak tanımladığı bir bütünlüklü yaklaşımı ortaya koyduğu bir saldırı kampanyasıydı bu. Gazze insansızlaştırılırken Lübnan işgal edilmeye ve Hizbullah direnişinin beli kırılmaya çalışıldı.

ABD ve İngiliz emperyalizminin askeri, politik desteği ve planlaması ile yürüyen bu saldırının diğer bir ayağını ise Kuzey'de Türkiye oluşturmaktadır. Nitekim sabırla 14 yıl boyunca Suriye'nin değişimi için örgütlenen süreç Rusya ve İran'ın en zayıf anında bir saldırganlıkla yeniden gündeme geldi. Hizbullah ile İsrail arasındaki ateşkesin hemen ertesi günü olan 28 Kasım'da HTŞ ile saldırı hamlesi başlatıldı. TC'nin yönlendirildiği bu saldırıda adeta savaşsız bir şekilde Baas rejimi devrildi. Gelişmelerin, çatışmaların boyutunu, ilişki biçimlerinin izini sürdüğümüzde Rusya ve İran'ın hazır olmadığı bir tehditle geri adım attırıldığını söylememiz gerekiyor. Bu durumda TC'nin koçbaşı haline getirildiği, NATO sopasıyla bitmek bilmeyen bir savaş tehdidi olduğu söylenebilir. Böylece İsrail'in bölgede değişimi vadeden Filistin saldırısının ilk meyvesi Suriye olmuştur. Bu gelişmenin daha büyük gelişmelere, daha güçlü hamlelere yol açtığı açıktır. Suriye'de cehennemin kapıları açılırken, bölgesel savaşın zemininin daha da güçlendiği açıktır. Bu savaş makinasında İsrail ve Türkiye başat rol oynamaktadır.

Üçüncü yoğunlaşma alanı Afrika'dır. Afrika savaşların, çatışmaların durmaksızın yoğunlaştığı bir alandır. Etiyopya'dan Sudan'a, Somali'den Libya'ya, Nijer'den Nijerya'ya yaygın bir çatışma ve değişim arayışlarının olduğu bir kıtadır. Suriye'den sonra dikkatlerin Libya'ya odaklandığı bir durum vardır. Rusya'nın burada etkisini kırmak için adımlar atılma olasılığı güçlenmektedir. Afrika kıtasındaki çelişkiler Fransız, İngiliz, ABD emperyalizminin kendi içlerinde ve Rusya ile Çin'i de içeren bir kapsama sahiptir.

Dördüncü yoğunlaşma alanı Kafkasya ve Uzak Asya'dır. Bu bölgede hem tarihsel husumetler hem de güncel çelişkiler dinamik bir durum yaratmaktadır. Ermeni-Azeri çelişkisi, Gürcistan-Ermeni-Azeri çelişkisi, Pakistan-Hindistan çelişkisi, Afganistan-Pakistan çelişkisi, Kuzey Kore-Güney Kore çelişkisi, Tayvan-Çin çelişkisi, İran-Afganistan-Pakistan çelişkisi gibi çok denklemli ve çok yönlü sorunlar söz konusudur. Bu çelişkiler emperyalistlerin hegemonya mücadelesinin de siyasi yatağı durumundadır. Bu

emperyalistlerin hegemonya mücadelesinin de siyasi yatağı durumundadır. Bu güçler arasında siyasi gerginliklerin askeri biçimlere bürünme potansiyeli yüksektir. Ki Afganistan-Pakistan çatışması bunun göstergesidir. Çin ve ABD emperyalizminin ekonomik hakimiyet mücadelesi, ekonomik koridorlar savaşı bu alandaki çelişkileri olabildiğince arttırmaktadır.

Tüm bunlara Balkanları ve Latin Amerika'yı da eklemek gerekmektedir.

Bahsettiğimiz yoğunlaşmalar emperyalistler arası çelişkilerin ne düzeyde derinleştiğini göstermektedir. Emperyalist Rusya'nın topraklarında bugün bir savaş yaşanmaktadır. Bahsettiğimiz tüm bölgelerde devletlerin sıcak çatışmaya kontrollü de olsa girdiğini görmekteyiz. Tüm devletler savunma bütçelerini arttırmakta, yoğun bir silahlanma içine girmekte, halklar militarizm ile boğulmaktadır. Buna paralel olarak ulusal gururu ve şovenizmi körükleyen siyasal bir çizgi burjuva gericiliğin daha fazla kullandığı siyasal argümandır.

Bu noktada Türkiye Cumhuriyeti'nin rolüne kısaca değinmekte fayda var.TC bölgesel bir güç olmak, emperyalizm için daha işlevli hale gelmek için yoğun çaba içindedir. ABD'nin bölgeyi yönetmek için öngördüğü "Ilımlı İslam" projesinin siyasi taşıyıcısı olma çabasındadır. Barışla ya da Savaşla TC bu rolü oynamak için uğraş vermekte, konum almaktadır. Suriye'de oynadığı rol budur. Hedef ise bölgedeki değişimde mümkünse sınırlarını genişletmek, değilse sınırlarını korumak ve siyasi hegemonyasını güçlendirmektir. TC için iki temel sorun vardır bu rolüne engel olan. Birincisi kuruluş felsefesini oluşturan Kürt düşmanlığı. TC Kürt meselesini bir varoluşsal sorun olarak tanımlamaktadır. Bölgesel bir karakter kazanan Kürt meselesinde, değişimin ilk hedefi olan Suriye, Irak ve İran'da Kürt ulusal sorunu başat meselelerden biridir. Bu ülkelerde yaşanacak değişimde Kürt ulusu yok sayılamayacak derece de bir

öneme sahiptir. TC bir yandan bu ülkelerin değişiminde rol üstlenirken diğer yandan Kürt ulusal kazanımların oluşmamasını istemektedir. Bu ise bir açmazdır verili gerçeklikte. TC için ise bir kriz belirtisidir. Ro

Rolünü oynamada bir sorun olarak önüne çıkmaktadır. İkinci sorun ise zayıf ekonomisi. Bölge gücü olma çabasında birçok Arap devletinin hedefi haline gelme potansiyelidir. Zayıf ve krizli ekonomisi ile bölgesel güç kazanmada dezavantajlıdır.

Anti-emperyalist mücadelenin önemi!

Emperyalist haydutların yaşadığı krizler ve kendi aralarındaki rekabet, önümüzdeki süreçte çelişkilerin daha fazla yoğunlaşacağının, bunun da işçi ve emekçilere yönelik yeni saldırı dalgasının geleceğinin göstergesi olduğunu ifade etmek gerekmektedir. Egemen sınıfların tüm çelişki ve sıkıntılarına rağmen örgütlü duruşu, yeni ittifak arayışlarına girmeleri ve bu süreçten güçlü çıkma arayışları durmaksızın devam ediyor.

Peki bu saldırılara karşı, bizler ne yapmaktayız, neler yapmalıyız? Bugün için devrimci hareketlerin işçi sınıfı ve emekçilerle kurduğu bağın zayıflığı, önemli orandaki dağınıklığı, egemen sınıfların tüm imkanlarını kullanarak gerçekleştirdikleri saldırılarının amacına önemli oranda ulaşmasına neden olabilmektedir. Bu durumda yapılması gereken açıktır. Emperyalist haydutların saldırı dalgasını parçalayacak tek güç, örgütlü, tutarlı ve militan bir anti-emperyalist mücadelenin geliştirilmesidir. Bu noktada bütün anti-emperyalist güçlerin bir arada olması, emperyalistleri ve onların işbirlikçi ve uşaklarını alt edecek birlikler içinde mücadele etmesi önemlidir.

Anti-emperyalist mücadelenin geliştirilmesinde önemli bir basamak olacak, dünyanın birçok ülkesinde onlarca örgütün katılımıyla tutarlı bir anti-emperyalist mücadelenin önümüzdeki dönem önemli bir merkezi haline gelecek olan ve Haziran 2024 yılında kamuoyuna kuruluşunu deklare eden Anti Emperyalist Lig (AEL)in çalışmalarına güçlü katılmak, anti-emperyalist kurum ve kuruluşları AEL çatısı altında buluşturarak mücadeleyi geliştirmek önemlidir.

Emperyalistlerin yoğun saldırıları karşısında meşru ve haklı mücadelemizin hedefi sınıf düşmanlarımız olmak zorundadır. Emperyalist-kapitalistleri zayıflatacak, geriletecek bir yönelimi, sınıf mücadelesinin doğru penceresinden bakarak geliştirebiliriz. Ancak kurumlarımızın güçlendirilmesi, kitlelerle güçlü ve sağlam ilişkilerin kurulması, dağınık, kendiliğindenci mücadele pratiğinin, kararlı, militan, ısrarcı ve tutarlı bir mücadele hattına çevrilmesiyle emperyalistlerin saldırılarını boşa çıkarabiliriz.

Bu güç, bu inanç, bu irade, bu mücadele azmi ve kararlılığı bizlerde var. Bunu açığa çıkaracak ve pratiğe dönüştürecek adımları atmaktan çekinmeyelim. Antonio Gramsci: "Eski Dünya ölüyor ve yenisi doğmakta zorlanıyor; şimdi canavarların zamanıdır" diyordu. Bizse bugün yeniyi kurmak için eskiyi yıkmanın, "canavarları", "kağıttan kaplanları" durdurulamayacak halkın öfkesiyle boğmanın zamanıdır diyoruz.

ENTERNASYONALİZMİN KIZIL BAYRAĞI BARBARA

Yoldaşların kavganı sürdürüyor!

Barbara Anna Kistler, 1955 yılında İsviçre'nin Zürich kentinde dünyaya gözlerini açtı. Kısa bir okul döneminden sonra, çalışmaya başladı. Barbara 16 yaşından itibaren siyasete ilgi duymaya başladı. İçinde yaşadığı koşullar onu, taa genç yaşlarda işçi sınıfına, ezilenlere yaklaştırdı. Barbara yaşına rağmen hem çalışıyor, hem de araştırıp, okuyordu. Okudukça bu köhnemiş düzeni daha iyi kavrıyordu. Barbara, İsviçre de yürütülen anti-faşist, anti-emperyalist mücadelenin en ön saflarındaydı!.. Barbara Anna Kistler, baskı ve sömürüyü ortadan kaldırmanın, tek tek birilerinin baş kaldırmasıyla olmayacağını, onun için örgütlenmek gerektiği, ancak örgütlü bir mücadelenin, MARKSİZM-LENİNİZM- MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ'nin siyasal bakış açısıyla başarıya ulaşacağından hareketle, işçi sınıfı içinde olduğu bilinciyle işçiler arasında burjuvazinin gerçek yüzünü açığa çıkarma, teşhir etme propagandalarını aktif olarak yürüttü. Barbara, burjuva yaşam tarzının çekiciliğinin zirvede olduğu bir ülkede (İsviçre'de) tüm bunları elinin tersi ile bir tarafa iterek kendi sınıf kardeşlerinin yanında yer aldı.

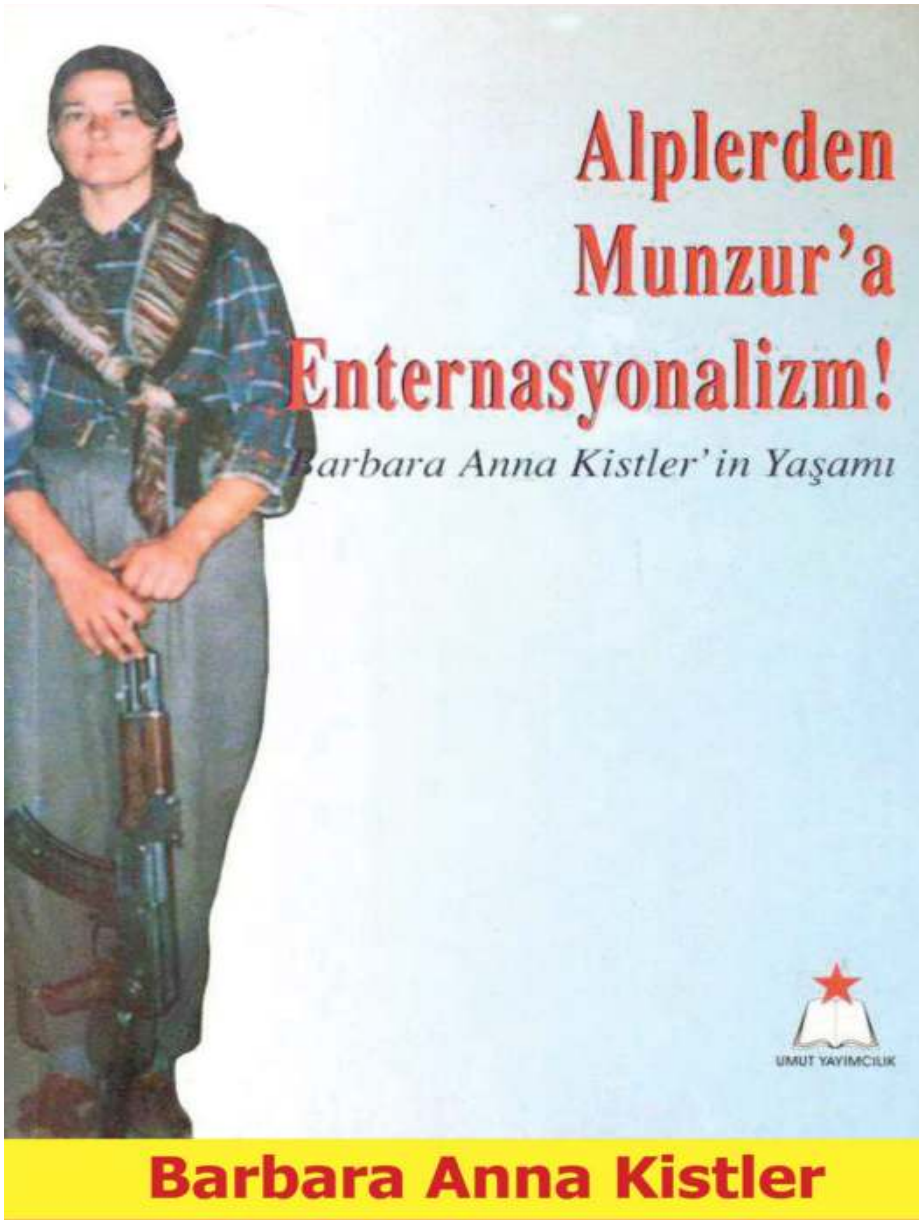
Barbara, bu vb. faaliyetlerinden dolayı, burjuvazinin şimşeklerini üzerine çekmiş, sürdürdüğü faaliyetlerinden dolayı takibe uğraması, hapsedilmesi O'nu yıldırmamış tam tersine daha da bileyerek, daha aktif faaliyet yürütmesine neden olmuştur!..

Barbara uzun yıllar, İsviçre'de komünist partinin yaratılması için mücadele etti. Komünist partinin yaratılması mücadeleisnde çekirdek olarak ortaya çıkan KGI (Komite Gege İsalation) içinde yer al-

dı. Bu yapılanma içindeki faaliyetle kısa sürede öne çıktı, küçük bir grup olmalarına rağmen en ufak bir kaygıya kapılmadan faaliyet yürüttü. KGI süreç içinde istenilen bir yapılanmaya kavuşması kendisini belli akademik sorunlarla sınırlaması, Barbara'yı yeni arayışlara itti. Barbara, bir taraftan KGI içinde faaliyetlerini sürdürürken, bir taraftan da UKH (Uluslararası Komünist Hareket('nın durumunu araştırmaya başladı.

Barbara özellikle sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde sürdürülen mücadeleleri ilgiyle izleyerek bu ülkelerde mücadele yürüten yapılanmaların niteliğini öğrenmeye çalıştı.

Barbara, kendisine MARKSİZM, LENİNİZM VE MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİNİ esas alarak bu bakış açısıyla mücadele eden yapılanmalarla ilişkiye geçti. 1980'lerde Avrupa'ya sömürge, yarı sömürge, yarı-feodal ülkelerden gelen mültecilerle ilgilenerek yakın ilişkiler içinde oldu. Bu ülkelerle dayanışma komiteleri içinde aktif yer alarak faaliyet yürüttü. 80'in ortalarında bu ilişkilerden dolayı Türkiyelilerle daha da yakınlaşarak ilişkilerini devam ettirdi. 1988'de TKP/ML taraftarlarıyla yakın ilişki içine girdi. Bu ilişkileri Barbara'yı, TKP/ML'nin programı ve siyasal hattını incelemeye itti. Barbara, TKP/ML'nin siyasal

hattını inceledikçe daha çok ykaınlaşarak 1989'da, TKP/ML'ye taraftarlarıyla örgütsel ilişkiye geçti. Bu bir yandıyla tam olmasa da Barbara'nın TKP/ML'ye yakınlaşmasıydı. Daha sonra, sürdürülen tartışmalar sonucu Barbara, TKP/ML'nin siyasal hattını ve programını doğru bulduğunu ve bunun içinde TKP/ML saflarında mücadele etmek istediğini belirtmiş ve bu isteğinin kabul görmesi, O'nu çocuk gibi sevindirmişti.

Barbara, TKP/ML saflarında faaliyetlere aktif katılarak kısa zamanda Avrupa alanında TKP/ML taraftarları içinde sevilen, sayılan bir simge haline geldi. Barbara, proletaryanın vatanı yoktur şiarından hareketle, yer yüzünde MARKSİZM, LENİNİZM, MAO ZEDUNG güzergahında yürüyen partilerle ilişki içinde olması, hatta bu partilerden bir tanesi olan TKP/ML içinde yer alması bu şiarın pratikte açıkça ispatlanması değil midir?

TKP/ML ile avrupa alanında

olan ilişkileri onu tatmin etmiyor, O Türkiye'de bizzat silahlı köylü gerilla mücadelesi içinde olmayı arzuluyordu. Nitekim bu isteğini Parti'ye bildirerek, Türkiye'ye gitmek istediğini bildirdi. Parti'den olumlu cevap alınca hiç tereddüt etmeden Türkiye'ye gitti. Türkiye'de TKP/ML'nin çeşitli alanlardaki faaliyetleri içinde yer aldı ve faaliyet yürüttü. İstanbul'da faşist TC güçlerinin yaptığı operasyonda iki yoldaşı katledildi, kendisi bir süre sonra İstanbul'da yakalandı. Çeşitli işkencelerden geçirilmesine rağmen O, Partimiz kurucusu ve önderi İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın izinde hareketle sır vermiyordu. Tüm baskı ve uygulamalara rağmen faşist TC güçleri ondan bir şey alamayınca 8 ay sonra serbest bırakmak zorunda kaldı.

Barbara, burjuva mahkemelerinde şunu açıkça haykırıyordu: "Beni siz değil, enternasyonal proletarya yargılar." diyerek faşist TC'nin mahkemelerine meydan okuyordu. O, enternasyonal, militan, devrimci geleneğin sürdürücüsü oldu. 8 aylık hapishane hayatı Barbara'ya hiçbir şey kaybettirmemiş, tersine daha da ileri mevzilerde mücadele etmesine yol açmıştı.

Hapishaneden çıkar çıkmaz yeniden mücadele içine girmenin heyecanı içindeydi Barbara, artık partimiz TKP/ML önderliğinde kırsal alanlarda yürütülen köylü gerilla savaşçılarından biriydi. Kısa zamanda bu alanlara uyum sağlaması yoldaşları da şaşırtmıştı. Barbara artık elinde silahı özgürlük savaşçısı, enternasyonal bir gerillaydı...

Barbara yoldaş, yörede yoldaşları ve yoksul köylüler arasında çok seviliyordu ve onun alçak gönüllülüğü, fedakarlığı onları daha da büyülüyordu.

Barbara yoldaş, daha işin başındaydı. Kendi deyimiyle daha yeniydi, özlemini çektiği toplumun ilk pratik adımları içindeyken, Ocak ayı sonlarında faşist TC güçlerinin attığı bir pusuya yoldaşlarıyla düştü.

Tam üç gün üç gece tanık olmuştu Munzur Dağları,

Tam üç gün üç gece tanık olmuştu Ovacık, Hozat,

Tam üç gün üç gece tanık olmuştu Kürt köylüleri,

Düşman güçleri beklenmedik bir kızıl direnişle karşılaş-

mış ve adeta kaçacak delik arıyorlardı..

Tam üç gün üç geveye tanık olmuştu Munzur suyu; düşman güçleri elindeki modern araçlara ve gerillalardan nicel olarak kat kat fazla olmalarına rağmen gerillaların saçtıkları kızıl lavlardan nasıl çil yavrusu gibi dağıldıklarına, modern helikopterleriyle nasıl kaçtıklarına...

Bu çatışma sonucu TKP/ML gerillaları düşman çemberini yarmayı başarmış, şehit düşen üç gerillayı da yanına alarak çatışma alanından uzaklaşmışlardı. Fakat yörede doğa koşulları olduk.a ağırdı. Gerillaların üç günden beri sürdükleri çatışmada olduk.a bitkin ve yorgun düşmüşlerdi. Aralarında yaralı olanlar da vardo. Nitekim bulundukları alanda köylere ulaşma hemen hemen imkansızdı. Gerillalar, uzun bir uğraştan sonra üslerine ulaşmalarına rağmen yaralı olan gerillalara yardımcı olmak, mevcut imkanlar dahilinde yeterli olmadı. Barbara ve 5 savaşçı altın çağ mücadelesinde ölümsüzler kervanına katıldılar!..Barbara yoldaş, uluslararası proleter enternasyonal dayanışmanın canlı bir örneğiydi!..Barbara yoldaş, MARKSİZM, LENİNİZM ve MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİNİN kararlı takipçisi ve bu bilimi pratikte uygulayan ender devrimci, militanlardandır!..

Barbara yoldaş, günümüzde sınıf mücadelesini kararlarai saptıranlara dahası mücadeleyi cinsiyet temelinde ele alan ve işçi sınıfını bölen "bağımsız kadın örgütleri" teorisini savunanların amansız düşmanıydı.

Barbara yoldaş, devrimin ancak ve ancak işçi sınıfı önderliğinden MLMZD ile donanmış, kitlelerle bütünleşmiş bir partinin yapabileceğine inanıyordu...

Barbara yoldaş Avrupa'da burjuvazinin yolunu değil, CLARA ZETKİN, ROSA LÜKSEMBURGLARIN yolunu benimseyenlerdendir!..Barbara yoldaş,uğruna ölümü göze aldığı halkların kalbinde ve mücadelesinde ebediyen yaşayacaktır. Rahat uyu Munzur'un eteklerinde yoldaşların kavgaya bıraktığın yerden devam edecek ta ki özgür, bağımsız bir dünya yaratılana kadar sürecek bu mücadele!

BARBARA ANNA KİSTLER VE BEŞ SAVAŞÇI ÖLÜMSÜZDÜR!..

Yazı Alplerden Munzur'a Enternasyonalizm" adlı Umut Yayımcılık kitapından alınmıştır...

ADI TANYA

Barbara Anna Kistler için yazılmıştır.

Adı Tanya

Düşünün dostlar,

bir bahçe düşünün,

cepheden bakıyorsunuz ona.

Önde güller, karanfiller

mor ve pembe menekşeler

ve envai güzellikte çiçekler

düşünün hepsi bir arada

halis, süzme güneş balıyla beslenmişler.

Düşünün dostlar,

bu bahçe içinde bir güzel kadın düşünü

Uzatmış kafasını bahçe arkasındaki

kurak toprağa dikmiş gözlerini.

Durmuş, düşünmüş

Ve şaşmış sonra

bahçesindeki canlılığa.

Buradaki su

buradaki hava

buradaki güneş

ve topraktaki bereket

Orada da var diye geçirmiş aklından

bu sonuç ya neden?..

Koklamış bahçesindekileri doyasıya

bronşlarına yapaylık dolmuş

kurak toprağın hüznü oturmuş ciğerlerine

böyle bir kadın düşünün

adı "TANYA"

Bakmamış bile bahçesindekilere,

koymuş canını ortaya

kara toprak güzelleşsin diye

O, çoktan soyunmuş

yiğit kavgalara

yürürken yolda, ezilen bir goncanın

ahını dinlemiş

hüzünlenmiş onunla

kanını damlatıp

dikmiş sonra goncayı toprağına.

Sır istemiş zehirli dikenler

yol vermemişler sır vermeyince TANYA

yargılanacaksın demişler keyifle

yargılasın demiş TANYA

beni enternasyonal proletarya

siz namussuzlar değil.

Düşünün dostlar,

Anadolu'nun dağlarında

Kavganın gülü

böyle bir kadını düşünün adı TANYA.

Değil o kavganın turisti

Enternasyonal kaderin

Dağ gibi dik duran bilinci.

Belleklere kazındı adı

Yanıbaşında Clara Zetkin' in

boy verdi Dersim gülistanlığında

acının yanıbaşında umut fidesi olup.

Eğer yolcuysan dost bu yolda

varırsın milliyetisiz, dinsiz, dilsiz

kardeşlik kapısına

varırsın TANYA gibi.

şafağa ramak kala

ve de filizli kokulara bürünür yamaçlar

hep düşündürür beni

arkasında lekesiz

bir hayat bırakanlar.

Düşünün dostlar biraz da siz düşünün adı TANYA.

BARBARA ANNA KİSTLER' e...

Ey çimacı dostum

batmadan yüreğini

bağlanmalısın özgürlük mavnasına,

Ey köylü kardeşim

TANYA çiçekleri ekmelisin toprağına,

ki; senden sorulacak gelince zamanı

ekilen dikilenlerin hesabı

ki; güneşle büyür TANYA çiçekleri

köksalar kara toprağa sulanınca

güzelleşir canhıraş

Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur!

Devrimci Tutsaklara Sahip Çıkalım!

"Tutsakların izolasyona karşı verdikleri mücadele, kendi içlerine hapis olmuşluklarını kırma mücadelesidir... "

Almanya Kızıl Ordu (RAF) üyesi Birgit Hegefeld

Bugün ülkemizde "Adalet" Bakanlığı verilerine göre yapımı devam eden ve ihaleleri yapılmış hapishaneler dışında, 2021 yılında 32, 2022 yılında 22, 2023 yılında 16 yeni cezaevi açılarak, toplamda hapishane sayısı 403'ü bulmuştur.

Yine Adalet bakanlığı tarafından 2026'ya kadar inşaatı devam eden (Y ve S) tipi 34 hapishane daha açılacağını açıkladı.295.328 kapasiteli hapishanelerde, 3 Haziran 2024 tarihi itibariyle 337.760 tutsak bulunmaktadır. Bu demektir ki toplam kapasiteyi aşan 42.542 fazla tutuklu ve hükümlü bulunmaktadır. Bu sayıya ayrıca ülke genelinde denetimli serbestlik statüsünde olan toplam 230.511 kişiyi daha eklemeliyiz.

6 Haziran 2024 tarihinde yayınlanan, 2023 Avrupa Konseyi cezaevleri nüfuslarına ilişkin yıllık ceza istatistikleri" raporuna göre Türkiye, Avrupa Konseyi bünyesinde ki (artı OECD) üye ülkelere göre hapishanelerde ki tutsak sayısı, toplam nüfusa oranın en yüksek olduğu ülkedir. Dünya Adalet Projesi Hukukun Üstünlüğü Endeksi" raporunda Türkiye'nin son sıralarda (116.) olmasının anlamı somut olarak ortadadır.

Sözde 'demokrasiler' için utanç olması gereken bu istatistiki veriler, yönetme krizleriyle boğuşan egemenler için yeni hapishanelerin inşaası, yeni faşist yasaların kabulü, asker-polis sayısının arttırılarak özgürlüklerin yok edilmesi içinde yeni "fırsatlar" yaratmaktadır. Ekonomik krizlerle yoksullaşan kitleler kadınlara, çocuklara yönelik saldırıların yoğunluğu, çeteleşme ve daha bir dizi sorunlar üzerinden manipüle edilerek körleştirilip, korkutularak düzen lehine rıza üretmektedir. İdam cezaları, sanki geniş kitlelerin talebiymiş gibi gündeme taşınırken; hapishanelerinin kapasitelerinin yetersizliği bahane edilerek, bir yandan başta çeteler olmak üzere sadece adli tutukluları kapsayan af tartışmaları eşliğinde serbest bırakılırken diğer yandan güneş ışıklarının dahi giremediği tabutlukların inşaası devam etmektedirler. Yeni açılan ve açılmakta olan Y, S tipi ve Yüksek Güvenlikli hapishaneler tecrit uygulamalarının daha ağırlaştırıldığı, tutsakların psikolojik-fiziksel daha fazla tehdit eder düzeydedir.

Egemenler hapishanelere neden ihtiyaç duyarlar?

Tüm sınıflı toplumlarda egemenler, sınıf olarak örgütlenip, kendi sınıfsal çıkarını tüm toplumun çıkarıymış gibi gösterip, üretilen tüm zenginliği gasp ederken, aynı paralelde yönetilenler üzerinde de tüm baskı araçlarını kullanırlar.

Hapishaneler; bu baskı araçlarının en önemli(lerinden) bir tanesidir. Neden en önemli araçlarından bir tanesidir? Çünkü egemen sınıflar, iktidarına, iktidarının temsil ettiği çıkarlarına muhalefet eden tüm anlayışları ideolojik-örgütsel kuşatmayla kontrol altında tutmaya; tutamadığı ölçüde de fiili-fiziki-psikolojik vb tüm baskı araçlarıyla etkisiz/işlevsiz kılmaya, tasfiye etmeye çalışır. 15 Temmuz 2016'da ki kliklerin kendi aralarında ki çatışmalarında da gördüğümüz gibi, aynı baskı araçlarını kullanmakta tered-

düt etmez. Yaşanılanlar, egemenlerin sınıfsal gerçeklerine uygun olarak konumlanmasından başka bir şey değildir. Hapishaneler toplumsal ve siyasal baskıların açık tecrit, baskı ve katliamlarla süren sınıf mücadelesinin kaçınılmaz olarak yaşandığı alanlardır. 1995 Buca, 1996 Ümraniye ve Diyarbakır, 1999 Ulucanlar, 19 Aralık 2000 hapishaneleri direniş ve toplu katliamlarıda, süren sınıf savaşımın hapishanelerde ki yansımasıdır. Burada not düşmek gerekir ki; saldırıların katliamlar boyutuna varması kuşkusuz devletin niteliğinden bağımsız değildir. Şunu net ifade etmek gerekir ki saldırı ve katliamların bu denli büyüklüğü aynı zamanda devrimci dinamiklerin ve bir bütün toplumsal muhalefetin zayıflığı da eklenince devleti daha da cüretkar yapar.

Yeni katliam(lar) olasılığı ve hedefledikleri

Sayfalara sığamayacak kadar fazla olan tüm bu saldırı ve katliamların özgünlükleri olsa da hapishanelerde ki saldırılar, karşı koyuşlar diğer tüm toplumsal ve siyasal sorunlarla birebir bağlantılı olarak sınıf mücadelesinin seyrine uygun bir şekilde devam edecektir.

Son tahlilde tutsakların kaderi, kazanımları, kayıpları dışarıda süren mücadelelerden bağımsız değildir.

O halde konumuz olan hapishaneler ve onun sistem için önemi-gerekliliği sorunundan, pratikte tutsaklara ve tabi ki savunma da dahil tutsak yakınlarına, devrimci-demokrat kurumlara yönelik saldırılarla, faşizmin kısa ve uzun vade de neyi/neleri hedefler?

Hapishanelerde yaşanılan sorun egemenlerin sınıf gerçekliğinden kopuk değildir. Kuşkusuz bu tespit genel, genel olduğu kadarda yetersizdir. Bu sorulara yanıt bulmak, bizlerin bugünden yarına atacağımız adımları netleştireceği için çok önemlidir. Somutlamak için, sistemleşen hatta yasallaştırılmaya (meşrulaştırılmaya çalışılan) saldırıların belli başlı öne çıkanlarını sıralayalım.

-Tutsakların aile ve avukatlarıyla açık görüşme hakkı başta olmak üzere engellenmesi hatta yasaklanması.

-Avukatlara ulaştırması için yazılan savunma veya ihlallerle ilgili belgelere el konulması.

-Kitap ve yayınlara ulaşımın engellenmesi.

-Detaylı arama olarak adlandırılan, çıplak "arama" ya da ağız içi arama başta olmak üzere çeşitli insanlık dışı uygulamalarda ısrar edilmesi.

-Ağır sağlık sorunu yaşayan tutsakların engelli veya hasta olmalarına rağmen tedavi edilmemesi, edilmesinin gecikтirilmesi, tedavi şansı bulanlar ilaçlarına ulaşmaması, ulaşma hakkının engellenmesi ya da geciktirilmesi.

-Yasada "hamileler tutuklanamaz, cezası ertelenir ve bebek doğduktan 6 ay sonra tutuklama kararı olabilir" denmesine rağmen hamile olanlarda dahil, hapishanede binlerce kadın mahkumun çocuklarıyla birlikte tutulması.

-Tutsakların doğal hakkı olan sosyal aktivitelerin tretmana yani tutsakların ıslah uygulamalarını kabulü koşuluna bağlanması. Bu vb insanlık onurunu zedeleyen, teslimiyeti kabul etmeyenlerin son derece sınırlı telefonla konuşma olanağından dahi yararlanamaması hatta tahliyelerinin ertelenmesi.

-Ağır hastalara Adli tıp raporlarıyla "hapishanede kalabilir" raporu verilerek ölümlerin beklenmesi, ölüme terk edilmeleri. Bu insanlık suçu nedeniyle, cezaevlerinde hayatını kaybeden tutsakların sayısı 2019 yılından bugüne geçen 5 yıl içerisinde 539, sadece 2024 yılı içerisinde ise 42 kişi yaşamını yitirdi.

Hapishanelerde öldüren, ölüme sürükleyen, ölümleri sözde "yasal" düzenlemelerle, yargı kararlarıyla meşrulaştıran devlet hapishanelerde yaşanan hak ihlallerine dair bilgileri

kamuoyundan saklamakta, bağımsız heyetlerin hapishanelerin incelemelerde bulunma taleplerini yıllardır reddetmektedirler.

Hapishanelerde tutsaklar doğrudan hiçbir fizikî müdahaleye uğramasa dahi, süreklileşmiş tecrit, sosyal kültürel hak ve etkinliklerin keyfi ihlallerle engellenmesi, temizlik-beslenme, mimari dizayn le özel olarak sınırlandırılan barınma koşulları vb tutsakların zamana yayılan ölümlerine nedenken; sadece uzun tutsaklık süreleri bile doğallığında tutsaklara fiziksel veya psikolojik problemler yaşatarak hayatlarını, hafızalarını, kaybetmelerine neden olmaktadır. İnfaz yakmalara son, tutsaklara özgürlük!

İdare ve Gözlem Kurulu, "pişmanlık dayatmasını" kabul etmeyen tutsakların sürekli infazlarının yakılması da hukuksuz bir şekilde "normalleştirilmiş", çeşitli gerekçelerle tutsakların li" olmadığı iddia edilerek özgürlükleri engellenmeye, geciktirilmeye çalışılmaktadır.

Hapishanelere ilişkin yapılan düzenlemelere dair; kamuoyuna "bir önceki dönemden yada yasalardan daha "modern" daha "insani" standartlar göz önüne alınarak geliştirdiğini sıkça duyarız. Oysa biliriz ki, tüm "yasal" düzenlemeler iktidarlarını sürdürülebilmelerinin temellerinin sağlamlaştırılmasından başka bir şey değildir. Yasal düzenlemeler, sözde iyileştirmeler hapishanelerde yaşanan sorunları çözmez/çözülemeyeceği bilinir. Kuşkusuz bu örneklemeler sağır kulakların dahi duyduğu, bildiği örneklerden bazılarıdır.

As(a)mayarak "besledikleri" ama bunun yerine yaşarken öldüren ceza ve infaz yöntemleri, tecrit sistemi ve neden devreye sokulduğu sorusuna da cevaplar vermemiz gerekir.

Bu satırları okuyan bilir ki; tecrit ve tecridin "işlevselliğini" keşfetme "onuru" Nazi Almanya'sına, bu "onuru" modernize etmek ise, egemenler ve uşaklarınca idealize edilen burjuva 'demokrasileri" ile başta ABD ve Almanya'ya aittir.

ABD, Almanya, İngiltere, İtalya, İspanya, Türkiye, Latin Amerika vb dönemsel yada sürekli sınıf çelişkilerinin-çatışmalarının, ezilenlerin itirazlarının, isyanlarının yaşandığı tüm sermaye iktidarları tecrit sistemiyle devrimci dinamikleri, o dinamikleri temsil eden, taşıyan ve büyüten devrimci hafızayı diz çökmeye, teslim almaya, boyun eğmeye ve susturmaya çalışır. Söz konusu devrimci dinamikler emekçi kitlelerin kolektif hafızasına sahiptir, asla unutmaz, unutturmaz. Egemenler, tarihsel tecrübeleriyle devrimci örgütlere saldırıları üzerinden, kitlelerin toplumsal hafızasını silmeyi hedefler. Hapishanelerde ideolojik-psikolojik-"yasal"-askeri tüm saldırılar esasen bu amaca hizmet eder.

Örgütlenmeden saldırılara karşı konamaz

Devrimci tutsakları yalnızlaştırarak kimliklerinden koparmayı, devrimcileri birbirinden ve kitlelerden yalıtarak aralarındaki mesafeyi derinleştir-

meyi hedefleyen egemenlerin her türden girişimlerini boşa çıkarmanın tarihsel olarak kanıtlanmış tek tutarlı yolu kuşkusuz düzene karşı mücadele, kitlelerin bu mücadeleye ikna edilerek örgütlenmesidir.

Ancak hapishanelerde ki izolasyona karşı mücadele ederken, toplumun "kendi içinde hapsolmuşluğuna karşı" da mücadele etmeliyiz. Bu mücadelenin biri diğerinden daha önemli ve öncelikli değildir. Kazanımlarımız devletin faşist niteliğinden hareketle her zaman kalıcı olmasa bile, kitlelere rağmen hiçbir mücadelenin başarı kazanılamayacağı bilmemiz gerekir.

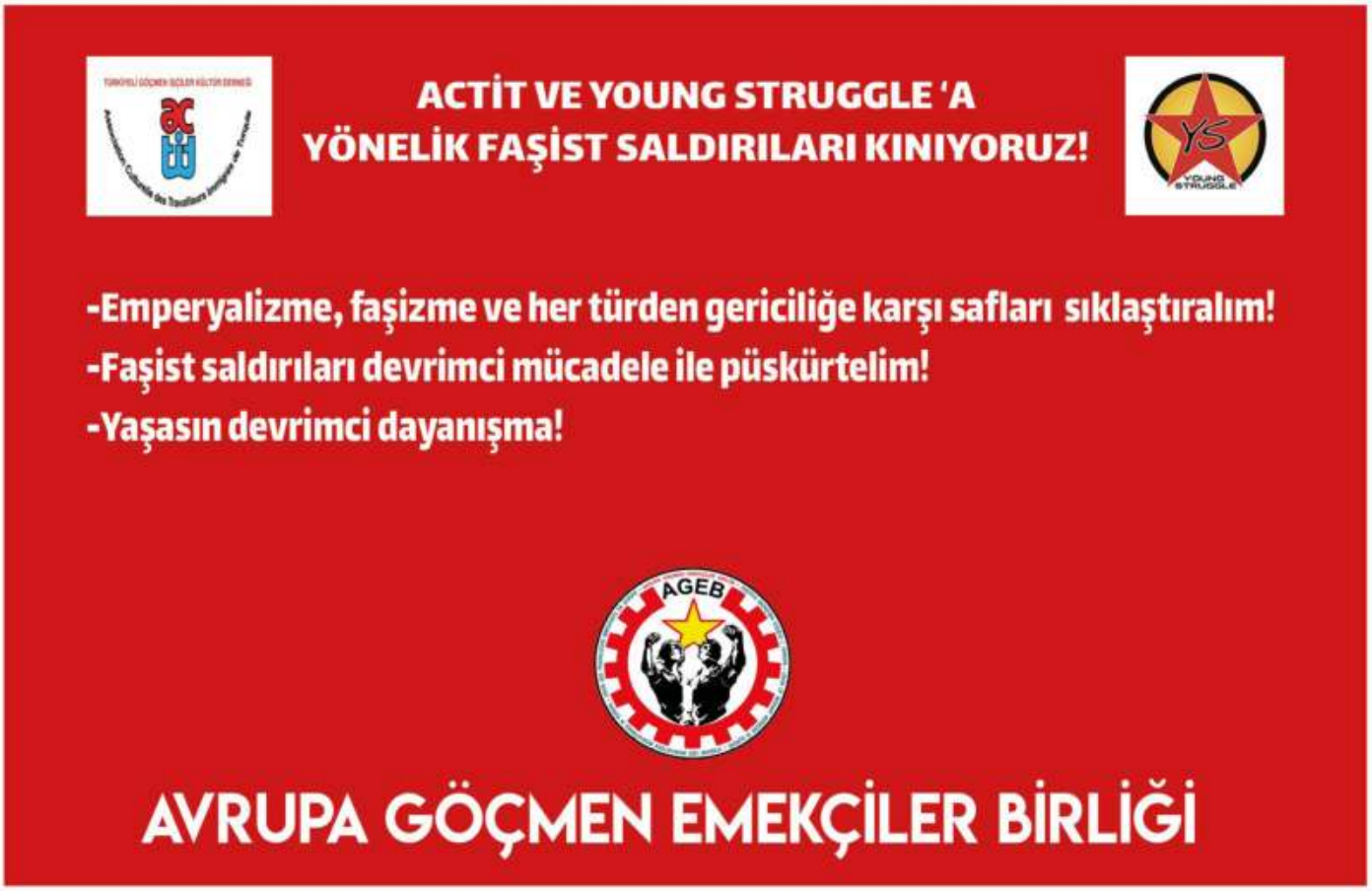
Devrimci-demokratik cephedeki bir diğer temel sorun ise; Devletin saldırılarını kitlelere, kamuoyuna duyurmakta, gündemlerimizi kamuoyuna mal etmekte yetersiz kalışımızdır. Platform örgütlenmeleri bu sorunumuza cevap olacak güçlü araçlardandır.

Tutsaklarla dayanışmayı büyütelim!

Dayanışma bilinci ve kolektif kültürün çözüldüğü, zayıfladığı her alan kaybedilen mevzilerin, yaşanan yenilgilerin başladığı alanlardır. Devrimci tutsaklar olurda yalnızlaşır, kendi sessizliklerinde boğulurlarsa, dışarda ki örgütlerinde aynı paralelde zayıflamaması düşünülemez. Dışarıda dayanışma ne kadar güçlü ise, saldırılara karşı direnişte o kadar güçlü olur. Güç moral üstünlüğünü, direnişse kitlelerin güvenini ve desteğini yeniden tesis etmiş olur.

Sonlarken; Düzen ve hangi tip ve model olursa olsun, ördüğü duvarları, karanlığa boğduğu hücreleri, Fransız İhtilalinde Bastil örneğiyle ile başlayarak Komün deneyimi ile devam eden, geçmişte ki tüm devrim deneyimlerimizde olduğu gibi yerle bir edilerek devrimci tutsaklar özgürleştirilecektir. Bu söylediklerimiz kimiler(imiz)ce gerçekçi bulunmayabilir? O halde bugün için oldukça gerçekçi olan sözümüzle noktalayalım; Bugün özgürleştiremiyor olsak ta öldürülmelerine izin vermeyeceğiz.

ACTİT VE YOUNG STRUGGLE'A YÖNELİK FAŞİST SALDIRILARI KINIYORUZ!

16 Şubat 2025'de Fransa'da AVEG-KON'a bağlı ACTİT (TÜRKİYELİ GÖÇMEN İŞÇİLER KÜLTÜR DERNEĞİ) bir Fransız faşist grubun saldırısına maruz kaldı. Dernekte bulunun devrimci gençlik örgütü Young Struggle (YS) üyesi gençlere yönelen faşist güruh bir devrimci genci yaraladı.

Tüm dünyada ve Avrupa'da yükselen faşist eğilim göçmenlere yönelen bir düşmanlıkla hareket ediyor. Emperyalist merkezlerde devletlerin şovenizme daha fazla yaslanması bu faşist grupların temel cesaret kaynağı durumundadır.

Emperyalistler arası çelişkiler derinleştikçe tüm dünyada daha fazla savaş kışkırtıcılığı, işgal ve pazarlarda egemenlik kurma mücadelesine girmektedir. İçerde şovenizmi büyütme yolunu göçmenlere düşmanlığı körükleyerek hayata geçirmektedir. Dünyada savaş kışkırtıcılığı için bu şovenist dalgaya içerde ihtiyaç duymaktadır.

ACTİT derneğine yönelik saldırı şovenizmin sivri ucunun devrimci güçleri hedefe koyacağını göstermektedir. Bu saldırıyı "münferit" bir sapma değil içinden geçtiğimiz gerici dalganın bir sonucu olarak görmek gerekir.

Faşist saldırılara karşı tüm devrimci, demokrat, ilerici güçleri mücadele etmeye, demokratik ilerici kurumları güçlendirmeye, daha örgütlü hareket etmeye çağırıyoruz.

-Emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı safları sıklaştıralım!

-Faşist saldırıları devrimci mücadele ile püskürtelim!

-Yaşasın devrimci dayanışma!

AVRUPA GÖÇMEN EMEKÇİLER BİRLİĞİ - AGEB

17 ŞUBAT 2025

İsviçre'den Haberler

Zürih'de Dünya Ekonomik Forum Toplantısı Protesto Edildi!

İsviçre'li yerli anti kapitalist ve anti faşist örgütlerin çağrısıyla 24 Ocak Cuma günü Zürih'de bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşe Partizan "Smash WEF" imzalı bir pankartla katılım sağladı.Protesto eylemi kitlenin Helvetia meydanında toplanmasıyla başladı. Yürüyüş Zürih'in kalabalık merkezi caddesi olan, Bahnhof caddesi güzergahında gerçekleştirildi.

Eylem boyunca kitle emperyalist kapitalist politikaları teşhir eden sloganlar attı. "Politikacılara asla güvenme-alttan direnişi örgütle", "WEF dünya halklarının katili", "Filistin'den Kürdistan'a intifada halklar", "Yasasın Enternasyonal direniş" vb sloganlar yürüyüş güzergahı boyunca coşkulu bir şekilde atıldı. Eylem kitlenin tekrar Helvetia meydanına gelmesinden sonra yapılan konuşmalarla sonlandırıldı.

Bern'de StopDublinGreece Girişimi'nin Basın Toplantısı Gerçekleştirildi

Bern şehrinde #StopDublinGreece girişimi tarafından Basın açıklaması gerçekleştirildi.

Dublin anlaşması kapsamında zorla geri göndermelere karşı oluşturulan girişime İTİF ve bir çok demokratik kurumlarda destek verdi.

Saat 13.00 de başlayan açıklamada;

"Basına ve Kamuoyuna!

Bizler, ülkelerimizi düşüncelerimiz, inancımız, kimliğimiz nedeniyle maruz kaldığımız baskılar, tehditler ve şiddet yüzünden terk etmek zorunda kalan sığınmacılarız. Can güvenliğimiz için güvenli bir ülkeye sığınma hakkımız vardır. Ancak, Avrupa Birliği'nin sınır koruma politikaları ve göçmen karşıtı uygulamaları nedeniyle son derece tehlikeli yolları aşarak, türlü zorluklarla İsviçre'ye ulaşmayı başardık. Şimdi ise İsviçre, Dublin Anlaşması'nı gerekçe göstererek bizi Yunanistan'a geri göndermek istiyor. İşte bu nedenle bugün burada toplandık ve kamuoyunu bu hukuksuzluğa karşı duyarlılığa çağırıyoruz.

Yunanistan'a ulaşmak zorunda kalan sığınmacılar, burada insanlık dışı muamelelere maruz kalmaktadır. Yunanistan'ın mültecilere yönelik uygulamaları, uluslararası raporlarla da belgelenmiş olup, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) ve Birleşmiş Milletler (BM) tarafından birçok kez kınanmıştır. Göçmenler, Yunanistan'da işkenceye, kötü muameleye, keyfi tutuklamalara ve geri itmelere maruz kalmaktadır. GDH Digital ve TR724 tarafından yapılan haberler, mültecilerin Yunanistan'da fiziksel şiddet, cinsel taciz ve sistematik hak ihlallerine uğradığını ortaya koymaktadır.

İsviçre Federal Göçmen Bürosu (FOM), 26 Ocak 2011 tarihli basın açıklamasında "Yunanistan'daki durum Dublin prosedürünün uygulanmasında değişiklik yapılmasını gerektirmektedir" diyerek, bu ülkeye mülteci gönderilmemesi gerektiğini açıkça belirtmiştir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin 21 Ocak 2011 tarihli kararında da, Belçika ve Yunanistan'ın insan haklarını ihlal ettiği ve mültecilere adil bir sığınma prosedürü sunmadığı tespit edilmiştir. Peki, İsviçre 2011 yılında Yunanistan'a mülteci gönderme uygulamasını durdurmuşken, şimdi neden bu politikaya geri dönmüştür?

Bu değişikliğin, İsviçre ve Yunanistan arasında imzalanan göç iş birliği anlaşmalarıyla doğrudan bağlantısı olduğu açıktır. 14 Ekim 2022'de İsviçre, Yunanistan'a mültecilerle ilgili projeler için 40 milyon İsviçre Frangı tahsis ettiğini açıklamıştır. Bu iş birliği anlaşması kapsamında, Yunanistan İsviçre'den gelen sığınmacıları kabul etmeye başlamıştır. Nisan 2024'te iki ülke, bu iş birliği çerçevesinde göç alanındaki ulusal düzenlemelerde değişiklik yapmıştır. Ancak, Yunanistan'daki mültecilerin insan haklarına aykırı koşulları göz önüne alındığında, İsviçre'nin bu politikası kabul edilemez.

İsviçre'nin Dublin Anlaşması'nı uygulayarak bizleri Yunanistan'a zorla geri göndermesi, açık bir insan hakları ihlalidir. Yunanistan'da kötü muamele gören, işkenceye maruz kalan ve sınır dışı edilme tehdidiyle

karşı karşıya olan birçok mültecinin tanıklıkları vardır. Basın toplantımızda, bu tanıklıklara yer verilecek ve Yunanistan'da yaşanan insan hakları ihlalleri bizzat mağdurlar tarafından anlatılacaktır.

OSAR'ın 2024 raporuna göre, Yunanistan'da uluslararası koruma statüsü tanınan kişiler ciddi zorluklarla karşı karşıyadır. 2020 yılından itibaren, bu kişilerin konaklama imkanlarını en fazla 30 gün içinde terk etmeleri zorunlu hale getirilmiş, devlet desteği ya da finansal yardım sağlanmamaktadır. Bu durum, mültecileri evsiz ve temel ihtiyaçlarını karşılayamaz hale getirmektedir. Ayrıca, iş gücü piyasasına erişimleri son derece sınırlıdır, kamu destek programları bulunmamaktadır ve sağlık sistemine kayıt için gerekli sosyal güvenlik numarasının alınması bürokratik engellere takılmaktadır. OSAR, Dublin III düzenlemesi ve geri kabul anlaşmaları kapsamında Yunanistan'a yapılan geri göndermelere karşı çıkmakta ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 3. maddesinin ihlal edilme riski bulunduğunu belirtmektedir (Kaynak: Refugee Council Switzerland, 2024).

Bununla birlikte, Ceren Züleyha Aybaya'nın yaşadığı olay, Yunanistan'daki mültecilerin karşılaştığı insan hakları ihlallerinin bir başka örneğidir. Aybaya, sığındığı Yunanistan'da şiddet, işkence ve tacize maruz kalmıştır. Kendi anlatımına göre, Yunan yetkililer tarafından kötü muameleye uğramış, tehdit edilmiş ve fiziksel şiddete maruz bırakılmıştır (Kaynak: TR724, 2024).

Aramızda yer alan arkadaşların anlatacakları benzer tanıklıklara açıklamamızdan sonra yer vereceğiz.

Diğer yandan Yunanistan'ın Türkiye ile yaptığı anlaşmalar çerçevesinde, Türkiye'den kaçan mültecileri geri gönderdiği de bilinmektedir. Yunanistan'ın göçmenleri geri gönderme politikası, mültecilerin hayatını tehlikeye atmaktadır. Türk istihbarat birimlerinin mültecileri tehdit ettiği, kaçırdığı ve bazı durumlarda öldürdüğü raporlarla belgelenmiştir. Bu nedenle, İsviçre'nin bizi Yunanistan'a geri gönderme politikası, doğrudan hayatlarımızı riske atan bir uygulamadır.

Bizler, bu insan hakları ihlaline karşı şu taleplerde bulunuyoruz:

-İsviçre, Yunanistan'a zorla geri gönderme uygulamalarına son vermelidir.

-Dublin Anlaşması kapsamında sığınmacıların güvenli olmayan ülkelere iadesi durdurulmalıdır.

-İsviçre hükümeti, uluslararası insan hakları sözleşmelerine uymalı ve sığınmacılara güvenli ve insan onuruna yakışır yaşam koşulları sağlamalıdır.

-Yunanistan'ın mültecilere yönelik hak ihlalleri bağımsız kuruluşlar tarafından sürekli izlenmeli ve belgelenmelidir.

-İsviçre kamuoyu, bu insan hakları ihlallerine karşı duyarlılık göstermeli ve hükümete baskı yapmalıdır.

Bizler sadece güvenli bir yaşam hakkı istiyoruz. İsviçre kamuoyunu ve basını, bu hukuksuzluğa karşı sesimizi duyurmaya ve dayanışmaya çağırıyoruz.

Young Struggle ve ACTIT'e yapılan faşist saldırı Basel'de protesto edildi

Fransa'nın başkenti Paris'te Türkiyeli Göçmen İşçiler Kültür Derneği'ne (ACTIT) ve Young Struggle (YS) yönelik faşist saldırı İsviçre'nin Basel kentinde protesto edildi.

Young Struggle ve İGİF'in çağrısıyla bugün Basel Claraplatz'da devrimci ve demokratik kurumlarında destek verdiği basın açıklaması gerçekleştirildi.

Eyleme İTİF'de katılarak destek verdi.

Basın metninin Almancasını Young Struggle adına Suruç Gazisi Güneş Erzurumluoğlu okudu.

Açıklamada; "Paris'te 30 yılı aşkın süreden beri göçmen ve mülteciler için aktif çalışma yürüten ACTIT derneğine yönelik saldırıda bir gencin bıçaklanarak ağır yaralandığını hatırlatan Güneş Erzumluoğlu, kapitalist dünya düzeninin temellerinden sarsıldığı bugünlerde Neonazilerin, işçi sınıfını bölmek için harekete geçmelerinin tesadüf olmadığını söyledi.

Avrupa'nın her köşesinde güçlenen Neonazi hareketlerin Avrupa burjuva devletlerinin denetiminde geliştiğine dikkati çeke Erzurumluoğlu, burjuva sömürü düzeninin tüm başarısızlıklarının sorumlusu olarak göçmenleri gösterdiğine işaret etti. Söz konusu saldırı Avrupa'da göçmen işçileri ve devrimci sosyalist gençleri hedef alan ilk saldırı değildir. Bu saldırı Paris'te 6 Kürt devrimcinin katledilmesiyle sonuçlanan saldırıların, 5 yıl önce göçmen gençlerin bir Neonazi tarafından öldürüldüğü Hanau katliamının ve Viyana'da 2020 yılında kendilerine "Bozkurt" diyen Türk faşist çetelerin saldırısının devamıdır.", "Yaşadığımız her yerde Neonazilere karşı antifaşist birlikler oluşturmalıyız. Kaderlerimizi katliamların suç ortağı burjuva devletlere teslim edemeyiz. Avrupa'da Nazilere karşı direnişin çok değerli örnekleri var. Dünyada politik İslamcı ve faşist çetelere karşı nasıl mücadele edilmesi gerektiğini gösteren örnekler de çok. Bu direniş mirasını ve güncel örnekleri büyütmek ellerimizde. Naziler nasıl yenildiyse, bugünkü temsilcileri de birleşik antifaşist mücadelemiz sonucunda amaçlarına ulaşamayacaklar." Diyerek sözlerini bitirdi.

Açıklama ardından devrimci kurumlar adına da konuşmalar yapılarak sonlandırıldı.

AGEB 3. Tatil & Kolektif Kampında buluşalım!

AGEB
AVRUPA GÖÇMEN EMEKÇİLER BİRLİĞİ • YEKÎTÎYA KADKERÊN KOÇBER LÎ EWROPA • UNION OF MIGRANT WORKERS IN EUROPE • VERBAND DER WERKTÄTIGEN MIGRANTINNEN IN EUROPA • UNION DES TRAVAILLEURS IMMIGRANTS EN EUROPE

Kamp Programı:

- -Kültürel ve Sportif Etkinlikler
- -Gezi Turları
- -Çocuk Programları
- -Panel ve Seminerler
- -Güncel Siyasi Söyleşiler
- -Kamp Eğlenceleri

KAMP FİYAT LİSTESİ

ÇADIR:

HAFTALIK:
05-15 YAŞ : 300 €
16 YAŞ ÜSTÜ : 400 €

TAM KATILIM:
05-15 YAŞ : 500 €
16 YAŞ ÜSTÜ : 600 €

AĞAÇ EVLER:

HAFTALIK
05-15 YAŞ : 400 €
16 YAŞ ÜSTÜ : 600 €

TAM KATILIM:
05-15 YAŞ : 600 €
16 YAŞ ÜSTÜ : 800 €

2025

21 Temmuz
06 Ağustos

https://www.avrupahaber11.org

Sunset Camping

Epar. Od. Lefkakion -Tolou 7, Tolo 210 56 Yunanistan